

[Kurt Hansen]

**Begrundelse**

Fredag den 6. februar 1981 kunne Socialistisk Dagblad afsløre, at lønnen på »Ung i arbejde« skal beskæres fra godt 52 kr. i timen til 39 kr. i timen.

Til Socialistisk Dagblad oplyser kontorchef Robert Olsen, Københavns kommunes beskæftigelsessekretariat, at han ikke vil afvise, at nedskæringerne vil ligge på omkring 13 kr. i timen. De unge arbejdsløse har krav på at få kendskab til disse nye overgreb helt konkret.

*Besvarelse (4/3 81):*

**Arbejdsministeren (Svend Auken):**

Det er over for arbejdsministeriet oplyst, at Københavns kommune for tiden arbejder med planer om at indgå en særlig overenskomst mellem kommunen og de relevante organisationer.

Overenskomsten skal omhandle lønforholdene på Viborggadeværkstederne i de første 8 uger, hvor de unge vil være i en integreret undervisnings-/arbejdssituation, modsat nu, hvor betalt arbejde og ubetalt undervisning er skarpt opdelt med henholdsvis 28 og 12 timer ugentligt.

Efter de 8 ugers forløb tilbydes de unge videre beskæftigelse op til i alt 26 uger på en kommunal arbejdsplads, hvor aflønningen sker efter gældende overenskomst for de pågældende områder.

**Spm. nr. 648**

Til *Arbejdsministeren (20/2 81)* af:

**Kurt Hansen (VS):**

»Finder ministeren det acceptabelt, at der på nuværende tidspunkt er ophobet over 7.000 klagesager i arbejdsdirektoratet?«

**Begrundelse**

Klagerne over fratagelse af understøttelsen til arbejdsløse hober sig op i arbejdsdirektoratet. De, der klager, får frataget støtten fra første dag, men kan se frem til, at der er op mod 3 års ventetid, før deres sag bliver behandlet.

7.000 venter i øjeblikket på at få afgjort deres klage. Dette er hovedsagelig et udtryk for, hvordan karantænebestemmelserne er blevet voldsomt strammet op inden for de

seneste år, samt at rådighedsbegrebet er blevet indført i arbejdsløshedsloven. Det er disse meget kraftige stramninger, som må siges at antage nærmest chikaneagtig form over for de arbejdsløse, der i altovervejende grad har ført til den kolossale ophobning af klagerne.

Samtidig ved vi, at det kun er en begrænset del af de arbejdsløse, der udsættes for disse hårde sanktioner, der klager. De fleste lader være, enten fordi de ikke kender deres rettigheder, eller fordi de vurderer, at det er håbløst. Så de arbejdsløses problemer omkring fratagelse af understøttelsen er langt større, end arbejdsdirektoratets papirdynger vidner om.

VS mener ikke, at problemerne løses ved at ansætte flere folk i arbejdsdirektoratet til at ekspedere sagerne, men ved at fjerne karantænebestemmelserne og rådighedsbegrebet.

*Besvarelse (4/3 81):*

**Arbejdsministeren (Svend Auken):**

Ifølge arbejdsdirektoratets sagsopgørelse var der ved udgangen af 1980 i alt ca. 4.700 uafsluttede dagpenge- og efterløns-sager. Hertil kommer et betydeligt antal sager vedrørende lovens § 85 a.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at den store stigning i sagstilgangen har sammenhæng med stramninger i karantænebestemmelserne og rådighedsbegrebet. Dette er jeg ikke enig i – af flere grunde. Dels vedrører de indkomne klagesager ud over de 2 nævnte problemstillinger mange andre spørgsmål, dels er der ikke inden for disse områder sket større ændringer gennem de senere år.

Inden for karantænereglerne er den eneste regelændring, der er sket inden for de senere år, nedsættelsen af karantænen for førstegangsvægning fra 5 til 2 uger samt den kort før jul 1980 vedtagne ændring af § 63, stk. 3. Ministeriet har i øvrigt ikke modtaget oplysninger, der tyder på, at der skulle være sket en stramning af praksis.

Der er ikke tale om, at der nu er indført et rådighedsbegreb. Rådighedsbegrebet er udviklet i praksis gennem årene, og det blev i 1979 i bemærkningerne til lovforslaget understreget, at der ikke med ændringen af § 62 blev lagt op til væsentlige ændringer i for-